

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an	150 Lei
Pe jumătate	75 Lei
Pe un sfert	40 Lei
In străinătate	400 Lei

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava-Mică sub Nr. 3—1933.

Proprietar: MITROPOLIA ROMÂNĂ UNITĂ din Blaj
Intemeietori: † Al. Lupcanu-Mellin și Iuliu Maior
Director, IULIU MAIOR Redactor, SEVER BARBU

ANUNȚURI ȘI RECLAME

conform regulamentului de aplicare
a tarifului comercial, categoria V

Un mare neadevăr

O vorbă grea și neadevărată purtată de oameni răuvoitori pe satele noastre

— Un mare neadevăr își face loc tot mai mult în lumea satelor noastre. O vorbă grea de hulă, plină de venin și neadevăr, începe să răzbată și găsește crezământ și între oamenii chibzuți și cumiți. Răuvoitorii, s-o poarte, să găsească destul și zi de zi cuibul de lumină dela Blaj, este tot mai ponegriț și mai huliț. Cărturarilor Blajului — „popii” cum se spune — sunt învaluiți și acoperiți de bânueli urâte și negre.

Nu arareori își este dat să auzi vorbe ca acestea, — rostite de oameni, cari se cred cumiți și chtar cu multă învățătură, — că „popii” dela Blaj ar mânui averile ce le sunt încredințate spre administrare numai spre folosul lor și câte altele de acestea, încât te crucești și nu mai știi ce să spui. Ți-se strânge inima de durere, când vezi atâta nepăsare și lipsă de înțelegere, față de acești fii ai bisericii și ai neamului.

Vorbele acestea sunt purtate de oameni răuvoitori, de aceia cari vreau răul și paguba bisericii și neamului românesc. Averile bisericilor, fundațiile de stipendii și școli sunt administrate de oameni cu trecut cinstit și nepătat, cari nu vreau folosul lor personal, ci numai binele bisericii.

Mai mult. Din multele fundații ce se administrează de către canonicii din Blaj nici un singur Leu nu primesc canonicii. Toți acei bani își au numerile lor. Unii sunt ai văduvelor și orfanilor de preoți, alții se împărțesc ca stipendii sau burse elevilor buni, alții cu ajutoare nenorociților, iar alții pentru școlile elevilor buni, alții pentru premiile școlare, alții pentru susținerea școlilor și a catedralei din Blaj, și așa mai departe. Nici un Leu însă nu intră în buzunarele „popilor.”

În tot trecutul Blajului, între oamenii cari au condus biserică, între aceia cari au avut în mâinile lor aceste averi de cari se împiedecă atâta lume rea, nu se găsește unul singur care să se fi atins de un singur ban din aceste. An de an, acești bărbați s'au silit să le sporească, să folosească aceste averi numai pentru folosul neamului. Mulți din ei s'au trudit o viață întreagă, au cruțat și s'au sbatut ca să lase o parte din truda lor bisericii. O bună parte din aceste averi, de cari se vorbește atâta, sunt lăsamintele conducătorilor din trecut ai Blajului, ale acelor bărbați pe cari lumea rea și păcătoasă nu se sfilește să-i împoarte azi cu ură și noroi.

Multe din ele sunt cruțările uriașe ale canonicilor și vladicilor din trecut ai Blajului,

pe cari mulți nesocotiți îi vorbesc azi de rău! Ei au cruțat, au muncit mult, au veghiat nopți lungi, ca să sporească averile ce le erau încredințate, să lase și ei ceva din munca lor bisericii și neamului. Aveau un singur gând și un singur dor: binele bisericii și neamului românesc. Au trecut prin viață măcinași de un singur dor, și gând mare. Nu se trudeau decât pentru binele poporului din mijlocul cărui se ridicaseră. Cei mai mulți erau fii de oameni săraci și purtau încă pe umerii lor povara părinților și pe mâinile lor urmele sapei și plugului.

Din averile Blajului, lăsaminte ale cărturarilor din Blaj, au primit burse și ajutoare atâția fii ai neamului românesc pentru a putea urma la școli mai înalte. Era o vreme când aproape toți oamenii mai de seamă ai Românilor ardeleni, erau elevi leșiți din școlile Blajului, ajutați să se ridice de bătrânii conducători ai Blajului. Și azi destul elevi săraci și cu dragoste de învățătură primesc ajutoare în bani și școli.

Iată deci, că aceste averi nu sunt ale „popilor”, cum greșit se înțelege și se spune, ci ale neamului, pentru binele cărui se și folosesc. Azi însă lucrul acesta nu se mai vede, iar binefacerile de demult sunt uitate. Amintirea bătrânilor cărturari ai Blajului și binefăcătorii ai neamului este tot mai întunecată de vorbele rele ce se spun. N'a mai rămas decât răutatea omenescă, duhul răuvoitor al acelor, cari vreau destrămarea neamului românesc.

Un lup într'o mănăstire

— Lupta înverșunată a unui călugăr cu un lup în bucătăria mănăstirii —

Odată cu iarna, în multe părți din țară au început să umble lupii. Gerul năpraznic și foamea i-au scos pe acești stăpâni ai pădurilor din văgăunile lor și i-au împins mai către sate, în apropierea turmelor. Infometate, sălbătăciunile codrului nu s'au silit să intre în iarna aceasta, zlua în amiază mare, într'un sat din Moldova, să atace vitele oamenilor. Bieții săteni au avut mult de furcă până au putut să-i alunge.

Mai zilele trecute un lup singuratic a intrat în curtea mănăstirii Vorona din județul Botoșani. S'a strecurat neobservat de nimeni către bucătăria mănăstirii, unde a și intrat.

În bucătărie se găsea numai bucătarul, care, trezindu-se cu lupul lângă oalele cu mâncare, au și-a pierdut cumpătul și, punând mâna

pe un clomag găsit la îndemână, a dat o luptă pe viață și pe moarte. În cele din urmă bucătarul călugărilor a ieșit biruitor.

Vestea acestei mari bravuri s'a răspândi cu mare repezițiune în împrejurimile mănăstirii, viteazul călugăr-bucătar, fiind laudat de mai marii săi.

Scrisori din Africa

Ce ne scrie un misionar, care răspân-
dește evanghelia mântuirii printre Negrii
din Africa

Spre o nouă misiune

A doua zi după sărbătoarea Rusaliilor, aci în Africa, în Prefectura apostolică de Ndola, 2 preoți misionari cu un frate, desdedimineață, își luau drumul, pentru a merge să deschidă o altă misiune, unde încă n'au pătruns misionari până astăzi. Pe acești 3 misionari îi întovărășea Monsiunul Mașleri, Superiorul Misionarilor și Prefect Apostolic. Îi însoțeam și eu, pentruca, după ce vom ajunge în noua misiune și vom alege și stabili terenul și celelalte lucruri de lipsă, să ne întoarcem înapoi la Misiunea noastră, lăsând acolo pe cei trei misionari cari vor arunca prima sămânță în pământul acela uscat și însetat de adevăr și de lumina Evangheliei.

Aci misionarii întâlnesc mari greutăți și jertfe, mai ales că acuma la început nu este acolo nici un creștin, nici nu cunoaștem pe nimeni și suntem fără casă, fără nimica.

Aveam de făcut un drum lung și greu, de 331 de kilometri prin aceste păduri grozav de mari. Dela centrul Misionarilor, din Ndola, plecasem cu un camion, pentru a duce cu noi lucrurile de lipsă de sloji sfânta liturghie și alte lucruri fără de cari nu puteam fi.

Dar n'am făcut nici 50 de kilometri și roata mașinii se sparge, deci toți jos din camion își, după o muncă de 30 de minute, o luăm iar la drum și după vre-o 30 de km. dăm de câteva sate înșirate ici și colo prin păduri.

Satele pe aci nu sunt ca pe la noi, căci e greu să găsești un sat mai mare de 40 de familii, pentru care misionarii au mult de a lergat, pentru ca să-i găsească prin aceste păduri atât de mari ale Africii. Casele sunt simple colibe, niște crengi implantate în pământ, cu puțină lărbă deasupra, unde să aibă puțin loc de dormit. Ei dorm cu toții jos pe pământ, căci nu au paturi, nici scanne și masă de mâncat, ci totul jos pe pământ.

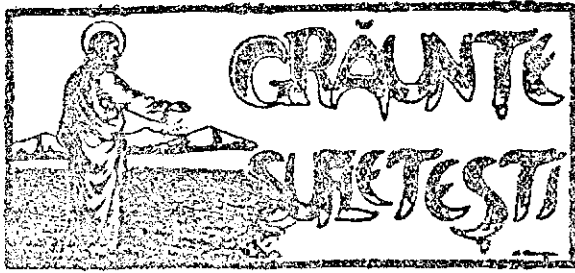
După un drum încă de 70 de km., la o cotitură imediată, ne trezim cu mașina înaltea unei râpi foarte afunde. O frică îngrozitoare

ne-a cuprins pe toți. Și dacă n'ar fi fost mai curajos Mons. Mașeri, care conducea mașina, care a frânat deodată, am fi fost perduți cu toții. Cu toate acestea mașina s'a răsturnat pe loc cu noi împreună, dar am scăpat cu toții, fără să avem mari răni și, după ce am reparat camionul și am încărcat tot, am luat-o iar la drum, recitând sf. Rozariu, mulțumind lui Dumnezeu că ne-a scăpat cu viața, pentru a mai putea lucra iarăși la mântuirea sufletelor. Încă puțin și se înopta. Eram în mijlocul pădurilor, când ne am oprit și am aprins un foc mare, unde am trecut noaptea în liniștea tainică și fermecătoare a pădurii. Din când în când câte un șipăt de maimuțe, de gafe și de leopardzi ne mai distrau în noaptea întunecoasă.

Dimineața o luăm la drum de vreme, căci mai aveam o bucată bună de mers și la vre-o 20 de km. dăm de o miazănoapte măloasă. Nu era chip de trecut cu plinul. A trebuit să cărăm dincolo toate lucrurile pe spate și apoi să împingem camionul. Cu cât înaintam, cu atât drumul era mai rău și am ajuns că nici nu se putea înainta cu mașina. De acum trebuia să ducem lucrurile și pe spatele unor măgarișți, peste 20 de kilometri. Am mers în acest fel și în sfârșit ajungem la Casempa, locul unde trebuia să deslușim noua misiune la care Prefectul Apostolic i-a dat numele de Misiunea Sf. Francisc.

Ajunși oboșiți, alegem terenul aproape de un râu, căci aci nu sunt fântâni și aci când plouă, atenția plouă 6 luni de zile, ține sezonul ploilor torențiale, și apoi 6 luni de zile nu mai vezi nici o picătură de ploaie. După ce am ales locul și l-am curățit de copaci, am întins cortul care servește de casă misionarului, până ce se poate încheia la început o căsuță mică, cu speranța ca în această misiune nouă să putem face în puțin timp întâia biserică, apoi școală și imediat un Seminar pentru Negri, dacă Dumnezeu ne va trimite vocaționi, căci pentru moment nu există nici un creștin pe aceste locuri.

Deci acest loc va fi patria noastră aci în inima Africii, unde Isus ne va da harurile sale și ne vom împărtăși pe raze de sute de kilo-

Din viețile sfinților

Sfântul Pafnutie, care duse o viață aspră în pustietatea Egiptului, timp de mai mulți ani, într-o zi fu cuprins și el de un fel de mândrie, crezându-se ajuns la o mare desăvârșire. Se măgălea deci în rugăciune, zicând în gândul său:

Măgălescă-ți Doamne că mi-ai ajutat de am ajuns până aci. Mi-ai dat adecă darul pe care nu multor oameni l-ai dat... Dar atunci întâi că parcă ai glas răsună în inima sa zicând:

— În orașul Alexandria este un ceteraș, care e mai desăvârșit decât tine, ca toate că a fost ani de-urândul căpitan de bandiți.

Pafnutie merse în Alexandria și întrebă despre acel ceteraș. Îi afliă în curând, căci toată lumea îl cunoștea.

Pafnutie îl întrebă, cum trăiește; iar acela îi răspunse că are familie, adecă nevastă și nouă copii, și că el nu știe face altceva decât cecece a învățat în desigur codrilor pe când era șeful unei bande de tâhari; adecă întâi să ochiască bine, apoi să tragă, ca să nu meargă săgeata pustiu. Apoi a mai învățat ceva dela paseri, adecă să nu stea pe pământ, decât cât e de strictă trebuință, ca să bea puțină apă dintr'un pârâu.

metri, ca cei doi fi ai Sfântului Francisc de Asisi, pentru a vesti la aceste popoare pacea și împărăția lui Hristos.

Fraților de departe și scumpulor cetitori, acum mai mult decât oricând avem nevoie de rugăciunile voastre.

Fr. Iosif Chelaru Africa.

Pafnutie nu înțelese cuvintele acestea, și rugă pe fostul bandit să i-le explice. Acei îi zise:

Când eram căpetenia unei cete de tâhari, când vedeam un trecător, mă așezam undeva bine și îmi potriveam arcul și săgeata, ochii bine, apoi trăgeam; și loviturile mele niciodată nu dedeau greș. Acum când vreau să fac ceva de asemenea ochesc mai întâi, drept pe Dumnezeu și-l rog ca lucrul ce vreau să fac, să fie numai pentru dragostea lui. Asta o face, dar ar fi lucrul acela cât de mic, și niciodată aș trage fără a ochi mai întâi.

Dela paseri am învățat, să nu stau prea mult cu gândurile pe pământ, precum fac oamenii. Abia până beau un strop de apă, stau pe pământ; dar și atunci cu foarte mare grijă uitându-se în dreapta și în stânga, apoi zboară în văzduh, căci acolo e locul lor. Apoi eu, nu las gândurile mele să stea prea mult pe lucrurile pământești, numai cât e de lipsă, și data le îndrept înspre cer, căci acolo e locul lor.

Sfântul Pafnutie se convinsese că adevărat ceteraș, care cânta pe la ospețe, și avea în milia aceea groa, era mai desăvârșit decât deoarece acel fost șef de tâhari trăia în locul valurilor și al zgomotului lăunii, și totuși putea „ochi” pe Dumnezeu înainte de a face un lucru cât de mic, iar gândurile, chiar și la ospețe unde cânta cu cetera, el și le ținea cele cerești.

Sfântul Eftem Sirul colecta bani și bucată pentru săracii și infometaiți din Edessa. Cerșetorii, pentru cerșetorii bolnavi, cari nu puteau umbla a cerși.

Ajunse la casa unui bogat. Acela însă când ce-l văzu, începu a-l îndepărta zicând: — Pleacă, pleacă. N'am ce-ți da. Și sărac și eu. Bani și hrana se câștigă cu cheltuială. Pleacă. N'am ce-ți da, că și eu sunt sărac...

Sfântul băgă mâna în traista în care avogolanii adunați, și umplându-și mâna, îl lăsa bogatul zicând:

— Dacă ești sărac, ține să-ți dai eu;

Foia „Unirii Poporului”

Doine cu povară

Mureș, Mureș, apă lînd,
Fătul codrului, străbunul,
Unde nu te duce drumul
Peste văi scaldate'n soare,
Printre dălmce cu pripoare
Și poiene numai floare?!
Răsărituri proaspete
Îți îmbracă'n purpură
Apele ce murmură.
In ștrag fecioarele
Îți îmbrău ulcioarele
Și îți lasă sapele
Să-ți sărute apele —
Iar sprințare luntrele
Îți strătăle undele...
Vara, colo'n spre amlază
Sub umbrare cu mireazmă
Vin fectori, vin fetele,
Lumea dela secere
Lângă apă'n trecere
Să îți svânte fețele
Doine din caval pe dealuri
Îți trimite povara'n maluri
Ș tu Mureș o'n florești,
Mal duiosă să le-o crești.

Mureș, Mureș, apă lînd,
Câtă cumpând de vînd
Duce inima-mi străind,
Că svântată de nădejdi
E pe drum de ani întregi!
Am beut și eu din tine
Și-am plecat pe căl străine.
Am plecat copil de ani,
Să dau numai de dușmani
Ca apa de bolovan,
Sufletu mi să-l vânture,
Plînsul să mi-l gîngure,
Să n'am pace nici alin,
Nici o flacără'n cămin,
Să pler singur și străin...

Mureș, Mureș, apă lînd,
Lasă-mi inima străind
Să-ți sărute unda creață
Cu domoala ei povață
Și'n sărutul ei să-ți verse
Toate lacrimile șterse,
Că pe mâine pleacă lară
Cu povestea ei amară —
Pleacă biata... hoinară...

I. Salanțiu

Cețiți și răspândiți

„UNIREA POPORULUI”

Pânile negre

după Anatole France

Nicolae Nerli era stăpânul bogat al unei bănci din Florența. Pentru ca să se mai îmbogățească, făcea de ani de zile și asigurare un loc în ralu, el a dăruit bisericilor sume mari de bani, în cari se vedea peste chipul său și al soției sale sub icoana Marelui Domnului.

Înapoiindu-se într-o seară de iarnă mai târziu, ca de obicei, în palatul său, pe pragul porții fu înconjurat de o ceată de cerșetori jumătate goi, cari întindeau mâna după pome-

El îi alungă cu vorbe grele, însă foarte i-a făcut lacomi și îndrăzneți ca lupii. El îi cură cerc în jurul lui și-l cereau pâine, când glasul plângător, când cu glasul aspru și răsunător. Atunci se aplecă la pământ ca să-și adune pietre cu cari să dea după ei, dar văzu deodată venind una din slugile sale, care aducea pe cap un coș cu pâni negre pentru slugii din grajd, bucătărie și grădini.

După ce-l făcu semn pănerului să se apropie, își vârî mâinile în coș și aruncă pâni săracilor. Apoi intră în casă, se culcă și adoarme în somn fu lovit de dambă (gută) și murii de lute încât se credea încă în pat, când văzu într'un loc întunecos pe Arhanghelul Mihail înconjurat de o lumină puternică.

Ținând un cântar în mână, ingerul înclina

doară eu pentru săraci adun.
Bogatul rămase rușinat.

Sfântul Gerard Maiella, cerșea prin Viena în veacul trecut, tot pentru săraci. Un bogătan îl primi cu o mulțime de înjurături și ocări:

— Derbedenele! Nu ți-e rușine să umbli a cerși, om voinic și sănătos? Mergi la lucru, leneșule! Nu căuta să mănâci pâinea de geaba, nerușinatule!.. și altele de felul acesta.

Sfântul asculta cu răbdare, iar după ce acela nu mai știu ce cuvinte de ocară să-i mai zică, îl zise el cu blândețe:

— Acestea toate au fost pentru mine. Acum te rog să-mi dai ceva și pentru săraci...

Bogatul a esta încă rămase rușinat de blândețea sfântului.

Pe sfântul Efrem mereu îl lepătea o femele, vrând să-l tragă la fărâdelegi. Sfântul, ca să o vindece pentru totdeauna de patima aceea, îi zise: — Dacă vei vrea să vii unde vreau eu...

— Via oriunde, zise nerușinata femele.

— În piață, la ușa bisericii, când va fi zi de târg, în nămieza mare — zise sfântul.

— Acolo nu viu — zise femele, că mă văd oamenii, și mi-e rușine.

— A-a-a-a-a — zise sfântul. — Ți-e rușine să te vadă oamenii. Dar de Dumnezeu nu ți-e rușine? Și nu ți-e frică că te va pedepsi?

Femele își dădu seama, și se rușină de gândurile ei. Se vindcă de patima ei pentru totdeauna, și făcu pocăință toată viața câtă mai avu.

Ieromonahul Niceta

S'a prelungit termenul pentru depunerea declarațiilor de impunere la echivalent. Bisericele și societățile, cari plătesc impozitul de echivalent, sunt încunoștivate că ministerul de finanțe a prelungit termenul de depunere a declarațiilor până la 31 Ianuarie 1941. Până la această dată se mai pot depune declarațiunile.

Un copil își împușcă mama

Cum vine nenorocirea — Copiii să nu umble cu arme de foc

Mal mare nenorocire decât aceea întâmplată în comuna Dăișoara din județul Târnava-Mare, parecă nici nu se poate întâmpla. A întâmplat pentru totdeauna capitolul durerilor în inima unor oameni de pace și liniște, cari n'au cerut niciodată prea mult vieții. Dar așa vine nenorocirea, când crezi că fericirea dorită este mai aproape, atunci vin alte lovituri care-ți cermă însași bucuria și dorul de viață.

O familie de oameni cinstiți

În comuna Dăișoara trăia liniștită și împăcată cu viața familia pădurarului Petru Cristea; tatăl, mama și copilul, elev la gimnaziul industrial din Rupea. Prin plai și viscole, înfruntând de multe ori lerni aspre și geruri cumplite, tatăl se străduia să câștige pâinea familiei sale. Nevasta era mereu bolnavă și aceasta întoneca și amăra mult viața familiei. A dat însă Dumnezeu de s'a făcut bine și o rază de nădejde și fericire s'a furișat parecă și în casa bietelului pădurar. Nici nu cerea el, mai mult dela viață, decât pace și sănătate.

Nenorocirea...

Nu l-a fost dat însă, ca să se bucure prea mult. Din umbră și necunoscut îl păștea nenorocirea. N-o aștepta ulmenia, dar ea venia. În zilele trecute, pădurarul nu era acasă; soția lui, Ana, muncea în bucătărie, iar copilul lor Gheorghe, elev de școală venit în vacanță de sărbători, citea într-o altă odală față în față cu bucătăria. Dela o vreme bietatul s'a săturat de citit și-a luat arma de vânatoare a tatălui său, ca să învețe cum se încarcă. Nenorocirea a fost că în loc să ochiască un lucru oarecare și-a ales drept țintă fereastra bucătăriei. Fără să-și dea seama de cece se poate întâmpla, a atins cocoșul și arma a luat foc. Gloanțele au trecut prin fereastra casei și a bucătăriei, lovind în cap și în piept pe mamă-sa, care s'a prăbușit jos într'un lac de sânge.

Bunica lui, auzind detunăturile, a alergat imediat în curte, unde s'a întâlnit cu nenoro-

ciful băiat, care fugea îngrozit spre poartă la directorul școlii, căruia i-a povestit tot ce s'a întâmplat. Dl director școlar, împreună cu dl notar au venit îndată la locul nenorocirii și au dat ajutoare bietei femei, trimițând după medic. Nu l-au putut ajuta însă nimic. Până să vină medicul, femeia a încetat din viață.

Și așa a trebuit să se curme dintr'un joc copilăresc firul vieții bietei femei, de mână a-celuia pe care l-a iubit mai mult, a copilului ei drag, și să moară pentru totdeauna fericirea unor oameni buni și cinstiți.

Știri bisericești:

Opt zile de rugăciuni pentru unirea bisericilor. În zilele de 18—25 Ianuarie s'au făcut în toată lumea catolică rugăciuni pentru unirea bisericilor. E aceasta un vechiu gând al Papii dela Roma, pe care toți creștinii catolici l-au urmat. Toți preoții au slujit liturgiile pentru împlinirea acestui gând al Papei, iară credincioșii au făcut rugăciuni pentru izbândirea lui.

Vizita la Arad a P. S. Ioan al Lugojului. Preasfințitul Dr. Ioan Bălan al Lugojului a vizitat în zilele de Crăciun Aradul unde a fost primit cu multă căldură de către preoți și credincioși. A slujit, a doua zi, însuși sf. liturgie, a vizitat pe refugiați și pe autorități. A treia zi a slujit în capela din Șeză. A patra zi Excelența Sa a plecat la Pecica, unde le-a vorbit credincioșilor adunați în casa de rugăciune, iar pe cei 50 coloniști din Dobrogea l-a binecuvântat cu drag.

Colocte pentru seminarisți în dieceza Lugojului. Preasfințitul Dr. Ioan Bălan al Lugojului a arătat, într-o predică rostită în catedrala dela Lugoj, câte greutăți întâmpină cu creșterea teologilor. De aceea a șuruncit, ca, de aici înainte, să se așeze pușculițe, atât în catedrala din Lugoj, cât și în toate bisericile din dieceză, în cari să arunce credincioșii obolarile menite pentru acest scop.

talerele acestuia. Văzând în partea mai grea lucrurile văduvelor ce le ținea în zălog, mulțimea banilor oprîți pe nedreptul și câteva scumpeturi foarte frumoase de aur, de cari numai el avea, după ce le câștigase prin cămătărie sau înșelăciune, Nicolae Nerli băgă de seamă că era în joc viața sa, de acum încheiată, pe care Arhanghelul o cântărea în acea clipă în fața lui. El începu să fie tot mai îngândurat.

„Sfinte Arhanghelo, zise el, dacă poi de o parte tot ce am câștigat în viață, îți atât de bunșor și pune de cealaltă parte și fundațiile frumoase prin cari eu mi-am arătat dărnicia cu vârf și indesat. Nu uita nici biserica din Sântămăria-Nonă, la zidirea căreia am dat mai mult decât a treia parte din cheltulele, nici spitalul dela marginea orașului, zidit în întregime pe banii mei“.

— N'ai frică, Nicolae Nerli, răspuse Arhanghelul, eu nu vreau uita nimic.

Și cu mâinile-l blagoslovite puse în talerul mai ușor biserica din Sântămăria și spitalul cu podoabele sale frumoase în față. Dar talerul nu coborî de loc.

Bancherul fu cuprins de o mare neliniște.

„Sfinte Arhanghelo, zise el, caută bine. N'ai pus de partea aceasta a cântarului nici aghiasmatarul dela biserica Sf. Ioan, nici amvonul dela biserica Sf. Andrei, unde botezul Domnului nostru Iesus Hristos este zugrăvit chiar în mărimea omului. Acestea sunt lucrări pe cari am cheltuit bani grei“.

Arhanghelul puse atunci amvonul și aghiasmatarul deasupra spitalului, dar talerul cumpenei nu cobora nici acum de loc. Nicolae Nerli începu să-și simtă fruntea îmbrobontată de sudoare.

„Sfinte Arhanghelo, întrebă el, ești sigur ca ți-e drept cântarul?“ Sfântul Mihail răspuse zâmbind că, pentru a le fi de pildă cămătarilor din Paris și schimbătorilor de bani din Veneția, cumpăna sa poate cântări și firul de păr.

„Cum, oftă Nicolae Nerli, gaiben ca ceara, această biserică, acest amvon, acest aghiasmatar, acest spital, cu toate paturile sale nu cântăresc mai mult decât un fir de palu, decât un fulg de pasăre!“

— Tu vezi bine, Nicolae, zise Arhanghelul, că până aici povara nelegiuirilor tale întrec cu mult pe aceea a faptelor tale bune.

— Așadar volu merge în lad, zise omul din Florența și-l clănțănneau dinții de groază.

„Răbdare, Nicolae Nerli, luă vorba din nou cântăritorul ceresc, răbdare! Încă n'am isprăvit. Mai avem ceva aici“.

Și Arhanghelul Mihail luă pânile negre pe cari bogatul le aruncase în ajun săracilor. El le puse în talerul faptelor bune, care coborî numai decât, pe când cealaltă se urcă în așa fel că amândouă talerele se opriră la aceeași înălțime. Limba cântarului nu se mai apleca nici la dreapta nici la stânga, ci se oprî ca înșe-

pență pentru a arăta că poverile din cele două tabere sunt la fel de grele.

Bancherul nu-l venea să creadă ochilor.

Arhanghelul încorjorat de mărire zise:

„Acum vezi, Nicolae Nerli, că nu ești bun nici de raiu nici de lad. Du-te înapoi la Florența! Fără ca să te vadă cineva, înmulțește în orașul tău aceste pânle, pe cari le-ai dat cu mâna ta, și vei fi mântuit. Căci cerul nu se deschide numai tâlharului de pe cruce, care se călește de fărâdelegile lui, ci mila lui Dumnezeu e fără de măgini: ea va mântui și pe omul bogat. Înmulțește pânile, a căror greutate o cunoști din cântărul meu. Mergi!“

Nicolae Nerli se deșteptă în patul său. El luă hotărîrea, să urmeze sfatul Arhanghelului și să înmulțească pânile săracilor, pentru ca să intre în împărăția cerurilor.

În timpul celor trei ani căți a mai trăit pe pământ, după cea dintâi moarte a sa, el fu milos cu nenorociții și le-a dat multă pomană.

Prof. Eug. Bucur

De vânzare

O mașină de treerat

cu motor de 9 cai putere, sistem vechiu 720, cu toate accesoriile, în stare bună. Preț convenabil.

A se adresa dlui Ioan Ponțiu, proprietar, Nandru, of. Luduș, județul Turda.

4 (1—3)

Alcoolismul

O plagă care aduce ruină și necinste

Alcoolismul, — prin care înțelegem obișnuința de a înghiți mereu beuturi bețive, precum și starea nenorocită pe care o produce această obișnuință în individ, familie și neam —, este una dintre cele mai îngrozitoare plăgi ale veacului nostru. Această plagă măcină zi de zi un număr înfrorător de viși omenești, la noi ca și la alte neamuri, la orașe ca și la sate, căci se bea foarte mult alcool, fie acesta ascuns în bere, vin, țuică, rachiu sau alte beuturi tari.

Se spune că omul este singurul animal care bea fără să-i fie sete. Și cele mai puțin inteligente dobitoace știu să se oprească la timp în folosirea beuturii lor. Calul, care se oprește cu stăpânul său în fața cărciumei, dacă i-e sete și i se dă să bea, înghite două-trei guri de apă și, când și-a astampărat setea, se oprește. În schimb stăpânul său golește pahărel peste pahărel de rachiu și cu cât bea mai mult cu atât pare mai însetat. Vara bea pentru a se răcori, iarna pentru a se încălzi. Astăzi bea de haz mâine de nea.

Mulți beau pentru a se încălzi. Pentru a se vedea ce bine încălzește alcoolul, să se pună termometrul pe trupul unui om care a beut bine și se va dovedi că arată mai puține grade decât înainte de beție. Alcoolul se poate întrebuința în bucătărie pentru a încălzi mâncările sau în medicină pentru a arde diferite răni.

Unii beau pentru a și mări pofta de mâncare. Alcoolul, după cum spun medicii, dă se ia în măsură mică și rar, mărește pofta de mâncare, dar dacă se ia în măsură mare sau în măsură mică dar des, nu numai că nu ajută mistuirea ci o împiedică și o strică.

Alții beau pentru a și astampăra foamea. Nimic mai greșit. A înghiți alcool, pentru a și astampăra foamea, înseamnă să faci ca și stăpânul prostătan, care dă lovituri puternice de biciu calului flămând spre a-l îndemna mereu la drum, în loc de a-i da ovăș și fân. Alcoolul numai răiește, dar nu hrănește.

Alcoolul este o otrăvă. O statistică făcută în 1898 în mai multe țări din Apus arată că

numai în Franța muriseră în acel an 14 000 oameni din cauza alcoolului. Oamenii de știință în numele științei, filozofii în numele minții sănătoase, politiciștii în numele interesului național mărturisesc împreună că alcoolul face mai multe și mai mari rele decât războiul, ciuma și foametea, pentru că aceste trei plăgi istorice numaiucid, pe când „alcoolul, ca să mă folosesc de vorba marelui bărbat de stat englez Gladstone, „ucide și desonorează.”

Sub înrăcirii alcoolului omul devine brutal, certăreț, bătăuș, răulăcător, spurcat la vorbă și la fapte și ucigaș. Aproape la fiecare zi certăm prin foi că în cutare oraș sau sat, cutare om întorcându-se de la cărciumă s'a luat la bătaie cu cutare cunoscut pe care l-a spintecat sau chiar ucis. Omul alcoolizat (imbătat) nu mai are creierul limpede, nu mai e capabil să judece și să facă binele: se coboară cu o treaptă mai jos decât doborâșele. Mai mult: *alcoolul târpește mintea, o sdruncină și o mută dela loc.* După o statistică făcută de un medic vestit, Doctorul Legram, din 80 000 nebuni, 26 000 își datoresc nefericirea alcoolului și cam tot atâta păcatului săvârșit contra poruncii a șasea dumnezeiești.

O altă statistică făcută de același medic arată că din 100 de condamnați pentru ucideri, 53 erau alcoolici; din 100 de incendiari (punători de foc), 57 erau alcoolici; din 100 de vagabonzi, 70 erau alcoolici; din 100 de condamnați pentru fapte de rușine (necurățenie), 53 erau alcoolici; din 100 de osândiți pentru loviri și răni, 90 erau alcoolici.

I. Vultur

Cărți otrăvite!

(continuare și sfârșit)

Apoi păgâneasca afirmație că nu ar fi judecata omului după moarte și răsplătirea faptelor sale, reiasă atât de limpede din nenumărate locuri ale Sf. Scripturi precum și din mențiunile de bogatului cu săracul Lazar. (Luca 16, 19-31): „Și a murit săracul și l-au dus îngerii în sânul lui Avram; și a murit și bogatul și l-au îngropat. Și în iad ridicându-și ochii săi, fiind în munci, văzută-a pe Avram de departe și pe

Lazar în sânul lui...” (versete 22-24) Tot în Mt. 3, 12 și 5, 29.

Și mai zice el într-o altă rătăcire că el nu vrea să fie o lăvătură scornită de diavol. — O! vai! Diavolii împotriva sunt ei ca și spunea Mântuitorul Isus la Matei 25, 41: „... Atunci va zice și celor de-a stânga: „Duceți-vă dela mine blăstemaților în locul de veci, care e gătit diavolilor și îngerilor lor. Și vor merge acolo în munca de veci, fără drept în viața de veci.” — Asemeni și la Matei c. 9 v. 47-48, spunând Domnul despre cei care vor să se arunce în gheena focului: „unde viermele lor nu moare și focul nu se stinge.” — Așa și la II Tesal. c. 1 v. 9. — Dar ajunge atât să dovedim că acei autori, tipografi, adepți, coperti ai acestor fel de cărți otrăvite, dușmanii lui Dumnezeu, ai Bisericii și ai Neamului.

Nu dintr-o înflăcărată credință pentru a-l hova* propovăduiesc ei ce propovăduiesc, ci pe un scop bine hotărât de „tata” lor I. I. Rutherford în Washington bibe et. tractate de Henry Brokha New-Jork, bine căutăm neșd. suării ce se ata cetățeni chiar și la o așa Tip. Române Unite București, calea Rahovei (Domnul ferește să nu se înțeleagă greșit că fi vorba de tipografia gr. cat., nu ci de tipografia fără constanță și ser. onl.) apoi Soc. de edit. Str. Crișana Nr. 35 București II, care primesc astfel de tipărituri evreo-comuniste, urmărind distrugerea credinței în Dumnezeu suf et, — pentru ca la urmă cu trupul să fac ce vor vrea, ca în Rusia, Spania, Mexico etc. Cu adevărat li-se poate aplica mustrarea Dnului Isus Hristos, dela Matei c. 23 v. 13: „Iată voi vouă cărturarilor și fariseilor sfetarnici, că încheați deti împărăția cerurilor înaintea oamenilor că nici voi nu intrați și nici pe cei ce vin să vă înșeați să intre! Serpi, oi de năpărcă, cum veți scăpa de judecata gheenei?”

— Păzți-vă deci, iubiti creștini, de astfel de „sămăoători” cu așa sămăntă otrăvită, Ardeți-le cărțile ori unde le-ați găsi. Rupeți-le și runceți-le la ei în față iar pe asemenea „domnitori” dați-i pe mâna autorităților, ca să-i ia răsplata legii țării, care oprește lăpărea acestor ciume sociale și morale, care după război mondial trecut, ne fu dat din nefericire să se otrăvească și blândul și curerul nostru popor românesc, prin diferite mijloace, ca și felul istorisit aci.

Pr. Sabin Olău

Strigături

culese din comuna Sâncel, Jud. Tr. Mică
de Prof. Teodor Seiceanu

(urmare)

Foicea de trandafir
Mult mă'ntreb și mult mă mir,
Cum putui trăi vara,
Iacă vine și toamna
Și nu mor după mândra!

Hai, mândruțo, să fugim,
Să fugim, să pribegim,
Unde putem să trăim,
Că satul ni s'a mărit,
Dușmanii s'au înmulțit,
Aici nu-i mai de trăit!..

Cucule dela pădure,
Du-te la mândra și-i spune:
Să nu fie supărată,
Că merg eu la ea odată,
Pe când o fi frunza lată
Și dragostea cea curată!

Cine-i mândru și-i fecior
Află gură când i dor,
Cine-i nătărău și prost
Umblă mult și ține post!..

Hai mândruțo, ori nu vii,
Mie tot atâta mi-i,
Fără tine pot trăi
Și de murit, n'oi muri!

Foaie verde și-un burete,
Fetele până ce-s fete,
Nu le vezi prin crișmă bete,
Dar, după ce se mărită
Câte șapte-s la o literă!..

Uiu-iu, săracă lele,
Ce voinic tinăr te cere
Și tu tot zici că nu-i mere,
Dar te fă cam mănioasă
Și te du chiar bucuroasă!..

M'a făcut maica micuț
Să fiu la fete drăguț,
M'a făcut maica subțire
Să fiu drăguț la copile!..

Zis-a maica către mine
Să nu dau gura la nime,
Cine naiba poate face
Să nu dau la cine-mi place?..

Vai, lele, buzele tale,
Ce n'aș da să fie-a mele?
Dacă nu-ți sunt de vândut
Dă-mi-le să le sărut,

Și nu-ți fie, lele, frică:
Un sărut nu țile strică!..

Pentru tine mândruluță
Și-aseară trasei o fugă,
Sări-i un gard de nucle
Și mi-a dat un par în șele,
Și fugii printre urzici
De-mi făcui pielea beșicil!..

Mândruliță, fetișoară,
Nu lăsa fecior să moară
Pentru un pic de gurișoară,
Că dacă li-i săruta
Dela moarte li-i scăpa!..

Cine doarme toată noaptea,
Nu-i păcat să-l mănec moartea
Dar și eu, zău c'aș dormi,
Dacă mândruța n'ar fi!..

Frunză verde trei alunce
C'a mea mândra nu-i pe lume
Are ochi de vioarele
Și buze de floricele,
Capu' mil pun după ele!..

Toate fetele din sat
Nu plătesc-un ban crepat,
Numai mândrulica mea
Nici pe-o mie nu-o-aș da!..

BUN STA LUMEA SI TARA

Mari adunări legionare în țară

Duminică aceasta au fost mari adunări legionare în țara întreagă. În fiecare țară au vorbit fruntașii mișcării legionare, rătăcind poporului adonat lotul nou al politicii românești. Pe viitor România va merge într-o parte alături de Germania și Italia. În vremurile grele de azi poporul român este hotărât să lupte și să se idice cât mai sus între popoarele lumii. Această voință de mai bine începe să se fie tot mai prețuită de puternicii noștri prieteni.

Acesta a fost rostul marilor adunări de duminică, de a se arăta poporului politica țării și gândurile de viitor ale cărmăitorilor ei.

La noi în Blaj a vorbit, în sala de gimnastică a liceului de băieți, în fața unui public numeros, dl. inspector școlar general set Mărginean din Alba Iulia, arătând, cât de păcătoasă a fost politica Angliei, cât de mult s'a înșelat Franța și ce mare rău a făcut Germania, mână în mână cu Italia.

Moștenirea engleză

Unele gazete scriu că dl. Roosevelt, președintele Americii, ar fi sfătuit pe Englezi, să-și mute flota de vapoare din apele Mediteranei. Se crede că America este îngrijorată de soarta Angliei din pricina pierderilor mari pe cari aceasta le-a suferit în ultimele lupte.

Gazetele italiene scriu că America, pe motivul că ajută Anglia, urmărește să jungă moștenitoarea stăpânirilor engleze și să-și ia așezămintele vapoarelor Angliei. Sunt, cu alte cuvinte, îngrijorați, să nu piardă moștenirea engleză.

Aviația germană a atacat insula Malta

Cele mai noi știri spun că aviația germană a atacat și bombardat într'un mod îngrozitor insula Malta, cel mai mare sprijin al Angliei în Marea Mediterană. Pagubele sunt îngrozitor de mari și desădejdea Angliei e în creștere tot mai mare. Mai ales Italia se bucură mult de această biruință a Germaniei.

Pacea cu Bulgaria

Duminică trecută prim ministrul Bulgariei a vorbit la Rociuk despre legăturile țării sale cu România. Între altele ministrul bulgăresc și-a arătat mulțumirea entru că poporul bulgar a ajuns la o înțelegere cu poporul român și spune că are credința că pe viitor România și Bulgaria vor trăi în pace. Pe această cale a acii și a înțelegerii, poporul bulgar este hotărât să meargă și mai departe.

Dacă Anglia va fi învinsă

Întrebarea aceasta s'a pus unui ministru american de către mai mulți gazetari străini: „Ce vor face Statele Unite dacă Anglia va fi învinsă”. Răspunsul pe

care l-a dat ministrul american a fost că în cazul acesta Statele Unite se vor înarma. Își vor face aviația cea mai puternică din lume, flota cea mai puternică și o armată uriașă. Vreme de 20 de ani nu vor face altceva decât să se înarmeze.

Trupele germane n'au trecut în Bulgaria

Unele gazete străine au început a răspândi vestea că trupele germane ar fi trecut în Bulgaria și că lucrul acesta s'ar fi făcut cu știrea și învoirea Rusiei.

Față de aceste știri cari au început să cam pună pe gânduri lumea, Rusia s'a grăbit să spună că ea nu știe nimic și că dacă s'ar întâmpla într'adevăr să treacă trupe germane în Bulgaria, aceasta s'a face fără știrea și învoirea ei.

Deasemenia guvernul bulgar a făcut cunoscut că n'a avut niciodată vreo înțelegere cu guvernul german despre lucrul acesta.

Ungaria are de făcut lucruri mari

Se cam laudă ei, Ungurii, nu-i vorbă, căci doar lauda ușoară și fala goală li un vechiu betesug unguresc.

Mai în zilele trecute contele Teleki, prim-ministrul Ungariei, a ținut un storăitor discurs, plin de laude la adresa poporului unguresc. Între altele dl. prim-ministru a spus, că mai sunt încă primejdii mari și că Ungaria are de îndeplinit în Europa lucruri mari, o menire mare.

Povestea aceasta cu lauda ministrului unguresc vine cam așa: Într'un sat de oameni cumsecade era unul pe care nu-l lua nimeni în seamă, era coada satului în toate. Acesta avea însă gânduri mari și umbla cu capul mai mult prin nori. Se credea cel mai cuminte din sat și se mira că oamenii nu se grăbesc să-l aleagă primar și poroncitor. La toți le sponea că el are de făcut lucruri mari în sat, numai să l lese oamenii și să-l aleagă mai mare și poroncitor.

Nu l-a ales însă nimeni, satul nu avea lipsă de cuminența lui și bietul om a murit de dorul de a fi primar.

Povestea aceasta se potrivește de minune și fudoliei mari a poporului unguresc.

S'au supărat și Bulgarii pe Englezi

Politica bulgărească era până acum o politică de doi bani în trei pungi. Vremurile de hotărâre și încercare prin care trecem, apropierea războiului de granițele lor i-au făcut și pe bunii noștri vecini să se hotărască pentru politica Germaniei.

Gazetele bulgărești sunt pline acuma de atacuri la adresa Angliei. Ele scriu că Anglia este vinovată de război și că Bulgaria va merge întotdeauna alături de Germania și Italia.

Bătălia din canalul Siciliei

În apele Mării Mediterane se dau în continuu lupte între vapoarele engleze în cale spre Egipt și Grecia. În zilele acestea a fost o luptă crâncenă în apropierea Siciliei între mai multe vapoare engleze și avioane italiene. Bătălia aceasta a fost numită bătălia din canalul Siciliei.

Știrile date de Italiani arată că au fost nimicite în această mare bătălie 14 vapoare engleze.

Primejdii mari

Într'o cuvântare rostită în zilele acestea, dl. Churchill a arătat marile primejdii cari amenință Anglia. Aceste primejdii ar putea să nimicească Anglia, dacă nu se vor lua la vreme măsurile potrivite. Poporul englez nu așteaptă din America armate mari, ci numai vapoare, arme și avioane. De aceste are acum lipsă mare. Coastele Angliei sunt bine întărite și o armată puternică așteaptă să facă față năvălirii germane.

Anglia este mai puternică decât acum opt luni, dar nu așa de puternică cum ar putea fi. Nu peste mult poporul englez va fi așa de înarmat ca și poporul german.

Di Churchill cere Americii să declare război

Tot mai des se vorbește că Anglia ar fi cerut Americii, să declare război. Un senator american a spus că Anglia nu vrea numai armele, avioanele și vapoarele Statelor Unite, ci vrea și soldați pentru aceste vapoare, avioane și arme.

Un ministru american a spus apoi, că acest ajutor este așa de trebuincios Angliei pentru a nu fi înfrântă și că în viitoarele două sau trei luni se va hotărî soarta războiului.

În pragul războiului

Poporul american al Statelor Unite trece acum prin mari frământări. O parte din conducătorii lui, în frunte cu doi Roosevelt și Hull, sunt de părere că Statele Unite sunt în mare primejdie și trebuie să ajute cât mai mult pe Englezi. Cei mai mulți dintre conducători și marea parte a poporului nu vreau însă războiul și sunt de părerea că Statele Unite să nu se amestece în treburile Europei. Dnii Roosevelt și Hull sunt învinuși pe față, în adunări și gazete, că vreau războiul. Un senator american a și spus într'o cuvântare de a sa că Statele Unite vor fi duse la război și că până la primăvară ele vor și intra.

Vremuri tari

Sunt acum vremuri grele și tari între popoarele și craii pământului. Furtuna războiului nu mai conținește de aproape doi ani de zile. Dar se desprind vremuri tari și din văzduhul înfocat. După o vară plină de furtuni a urmat o iarnă geroasă și grea.

Știrile venite din America spun că pe acolo au băntuit mai înainte furtuni grozave cari au făcut pagube foarte mari, ploii și viscole, după cari a urmat un ger cumplit. Din Spania se spune că și acolo vremea este foarte aspră, cu viscole și friguri mari, iar în țara sârbească, după o vreme moale, s'a lăsat din nou un frig cumplit cu o zăpadă mare.

Italia este hotărâtă să lupte

În săptămânile din urmă au început să se audă felurite știri asupra Italiei. Așa se spunea între altele că Italia este

Intr'o situație foarte grea și că președintele Roosevelt al Americii a trimis o scrisoare regelui Italiei. Lucrul acesta se spune din cauza că Italienii au pierdut mult în ultimele bătălii, atât în Grecia, cât și în Africa. Hotărârile consiliului fascist din ultimele zile au risipit aceste sunuri, arătând că Italia este hotărâtă să lupte alături de Germania până la sfârșit.

Pilde pentru viață

Dreptatea și strâmbătatea

Spune ea o vorbă din bătrâni, că adevărul și dreptatea umblă de multe ori cu capul spart și mai spune apoi o altă vorbă tot din bătrâni moștenită, că dacă stai pe alături de cel rău și umbli în căile lui, nu se poate să nu te faci părtaș și tu la faptele sale,

Odată în vremile noastre, dreptatea și strâmbătatea s'au întâlnit și au stat de vorbă. Acum dreptatea și strâmbătatea se întâlnesc destul de des și umblă mereu alături, prin școli, fâgădale, târguri, officii și judecătorii. Nu prea stau însă de vorbă. Strâmbătatea, ca mai umblată și mai vorbăreacă, în întotdeauna local cel mai bun și mai de frunte, pe când biata dreptate stă mai mult pe la ușa și-i mereu cotită de lume. Nu-și ridică ochii decât atunci când vre-un năcăjit o cheamă sau îi luată de mână și dusă la locuri de cinste de vre-un om de inimă.

Intr'o zi, după un proces greu al unor orfani, pe care i pierduse, dreptatea s'a apropiat sfiosă de strâmbătate, pe scările unui tribunal. Spune-mi — îi zise ea — cum faci de câștigi aproape întotdeauna.

— Foarte ușor — răspuse strâmbătatea. Și îți ar merge tot așa, dacă ai face ca mine. Însă pentru aceasta trebuie îndrăzneală mare și trebuie să știi pe om cum să-l iei. Mie îmi sunt prieteni toți advocații. Pe la judecătorii mă cunosc dela aprodal cel mai mic, până la judecătorul cel mare. Cu stăpânii orașului, primarul, prefectul, polițatul, sunt în cele mai strânse legături de prietenie, iar la ministru și pe la ministere mă duc ca la mine acasă. Teji mă cunosc și îmi fac curte, căci numai câștigă de pe urmele mele.

Și, ca să-ți dau o probă de cum lucrez eu, vino azi cu mine de la masa, la restaurantul cel mai bun din oraș. Nu te îngrijă că n'ai cu ce să plătești. Azi ești invitata mea.

În aceea zi au luat masa împreună, o masă bolerească cum biata dreptatea n'a mai văzut demult.

La sfârșitul mesei strâmbătatea a chemat băiatul să-i plătească. Cântând un moment, când nu era văzută de nimeni, i-a dat un ban care nu făcea nici a zecea parte din prețul mesei. În auzul lumii apoi, cu glas tare, i-a zis:

— Ei și acum grăbește-te de-mi dă restul.

— Ce rest, cucoană, răspuse băiatul îngrijorat, greșii căci dumneavoastră trebuie să-mi mai dați.

— Vai de mine, sunt înșelată și furată — începu să strige strâmbătatea, în fața lumii adunate. — Să vie stăpânul restaurantului, să vedem, unde suntem de mă fură ca în codru.

— Ascultă domnule — zise ea — am dat băiatului una mie lei și acum nu mai vrea să-mi dea restul. Vreau să știu ce fel de restaurant este acesta, de se fură așa lumea.

— Fiți liniștită, cucoană, nu vă fură nimeni — răspuse stăpânul restaurantului — iată aici aveți dela mine banii cari vă lipsesc. Apoi întorcându-se infuriat către băiat, îi dădu două palme și-i zise: „Iar pe tine, mișelule, cari furi

Darul dnei general Antonescu către dl Hitler. Dna general Antonescu a trimis domnului Adolf Hitler, Führerul Germaniei, mai multe cusături și țesături făcute de țărăncile române. Führerul le-a primit cu mare bucurie și i-a mulțumit dnei general Antonescu călduros.

Scrisoarea unui cititor cinstit. Iată ce ne scrie abonatul nostru Nicolae Călburean din Copșa Mare Nr. 92 oficiul poștal Biertan: „Dat ia 13 Ianuarie 1941. Oaorate Domnule Redactor. Imi fan îndrăzneala și scriu aceste rânduri. Înțelegând cele scrise în foate, mă simt foarte supărat; nu din cauza Domniilor Voastre, ci din cauza mea. Căci n'am putut trimite abonamentul la timp din oarecare motive. Vă rog să-mi primiți acum, în al 11-lea ceas, căci nu vreau să omor foata. Căci atunci cu ce îmi mai hrănesc sufletul? Mai bine voiesc să mor eu, decât să flămânzească atâtea suflete! Să mă scuzați, Vă rog foarte mult — Vă mai rog ca foata să nu mi-o opriri, că îmi recunosc și neputința și greșala. Cu stimă, Nicolae Călburean-Deac”. — Te scuzați, iubitul nostru abonat, cum îl scuzați și așteptăm pe toți cari ni-o cer aceasta. Nu-ți oprim, n'avea frică, foata; că noi înțelegem necazurile oamenilor. În schimb tuzați și fugerăm împotriva acelor cari de azi de zile primesc gazeta, n'o resping, dar nici n'o plătesc. Aceștia sunt ucigașii gazetei.

Pentru monumentul la mormântul lui Al. Lupeanu-Melin au mai contribuit păr. Ioan Tatar din Urca Lei 100, di insp. școlar pensionar Petre Olariu din Sibiu 100 Lei, părintele Ioan Mărginean din Bia 50 Lei și di prof. Teodor Murășan din Turda Lei 500. Le mulțumim din inimă. Cel 1000—2000 Lei cari ne mai lipsesc, nădăjduim că-i vom primi în curând dela labiții noștri cetitori cari știu, că a pierdut biserica și neamul prin moartea fiertatului.

În București nu mai sunt lemne de foc. Afiam din ziarele din Capitală că acolo nu se mai găsesc lemne de foc. Ne mirăm foarte mult că în țara gazului metan Capitala acestei țări încă nu și-a condus gazul.

S'a oprit exportul de animale vii. De când a izbucnit războiul, la noi în țară s'au tăiat foarte multe vite. De aceea guvernul nostru a oprit exportul de animale vii.

O cruce pe cer. În dimineața zilei de 15 Ianuarie, între orele 3 și 5, s'a observat pe cer, la Galați, un mare curcubeu, înăntu căruia se găsea, o lună plină, iar în mijlocul lui, peste lună, se vedea o mare cruce albă. Oamenii au explicat în diferite forme această arătare cerească.

„Așa lumea, am să te dau afară, și am să-ți opresc banii aceștia din leafă”.

— Unde ești, sfântă dreptate, de le lași toate acestea așa — se plânse bietul băiat cu obrații roșii de durere și rușine.

— Aici-s și eu — răspuse cu glas slab dreptatea — dar nu pot face nimica, căci și eu am mâncat din masa strâmbătății”.

Gripa din Statele Unite Americane e deadreptul îngrozitor. Mii de bolnavi pe murit pe urma acestei gripe. Școlile s'au închis pretutindenea; numai în orașul Salem, pr' bolnavi de gripă 1400 de copii.

La noi se îmbolnăvesc cei mulți oameni de turbare. Noi avem mulți câni vagabonzi. A. easta ni-o arată faptul că nicăiri nu s'au îmbolnăvit atâtea oameni de turbare ca la noi. C. frele (numeri) vorbec. 1931 au fost tratați la București de turbare 5251 persoane, pe când la Paris abia 531, la Bordeaux (Franța) 316, la Montpellier (Franța) 260, la Palermo (Italia) 420, la Milano (Italia) 98, la Roma 154, la München (Germania) 13 și la Berlin 36, la Breslau (Germania) 55 și la Viena 194. Să băgăm deci bine de seamă!

Pod prăbușit în Spania. Numai noi s'a mai întâmplat încă, înainte cu voce 15—20 ani, la Valea Largă — Prahova, ce s'a întâmplat de curând în Spania. Un pod de cale ferată s'a prăbușit adevărat în clipita trecerea peste el un tren de marfă. Sunt 7 și 4 răniți. Spaniolii sunt nesurzi de limbă, mai puțin, și de sânge cu noi.

Să nu mai facem prețuri mai mici! Bine ar fi dacă guvernul nostru convinga că de câte ori s'au făcut prețuri mici, nu s'au mai aflat mărfuri. E mai bine dacă se lasă prețurile libere. În schimb, cineva a cerut și primit preț prea mare, să pedepăit foarte aspru, ca să se învețe minte el și ceilalți cari sunt ca și el.

Câne credincios. Hotelierului german Fritz Schuster, în vârstă de 34, ani din Erfurt s'a pierdut urma. Căutatu-l-au în toate părțile, dar nu l-au putut afla nicăiri. După 7 zile doi paznici de vânătoare au observat, la marginea unei păduri, că un câne latră fără încetare. Mergând într'acolo, l-au aflat pe Fritz Schuster mort. Se vede că, așezându-se pe zăpadă, a adormit și a înghețat. Cânele credincios a veghat șapte zile și șapte nopți fără pic de hrană, lângă el, și nu s'a lăsat până nu a atras pe acești doi vânători la căpătâiul mortului!

Noii bani de 1 și 2 Lei. Vechii bani de 1 și 2 Lei se vor retrage din circulație până la 31 Martie 1941, iar în locul lor se vor bre noi bani de aramă.

Frig mare în Jugoslavia. Un val de frig s'a abătut zilele trecute asupra Jugoslaviei. Frigul a fost de 20—29 grade Celsius ca în iarna trecută la noi.

Patru copii arși de vii. Într'un oraș din Canada (America) s'a aprins casa biet de om. Fiind noaptea, bieții oameni mei și n'au observat focul decât foarte târziu așa că nu și-au putut scăpa decât pe copiii ce dormea cu el în pat, ceilalți patru copii arzând de vii.

Reorganizarea pregătirii premilitare. Ministerul a suspendat deocamdată activitatea pregătirii premilitare. Nu peste mult însă se va reorganiza în altfel, ca și țărăni să câștige cunoștințe cât mai folositoare pe urmașii.

Mare nenorocire de avion la Oradea Mare. Avionul, care ducea călătorii dela Budapesta la Oradea Mare, a căzut toată mai înainte de a se opri la Oradea Mare. Înși au murit, iar 8 înși sunt greu răniți.

5 zile și 5 nopți pe o ghiță în mijlocul mării. 19 pescari ruși au plecat cu 7 cai și 4 trăsuri, în ziua de 11 Ianuarie,

descult pe Marea Caspică. Ei au intrat pe ghița mării cu cai și cu trăsuri cu tot, când deodată s'a abătut o mare furtună, care a desprins ghița de la țarm și a dus-o spre mijlocul mării. 5 zile și 5 nopți au rătăcit breșii oameni, cu cai cu tot, în mările ger ce bintue pe acolo și abia a șasa zi l'a adus furtuna din nou la mal, unde-l așteptau al lor. Nu s'a prăpădit nici unul dintre ei.

Bere din lapte. Un învățat german a făcut bere din lapte. Celce au gustat din berea aceea spun că e ca și cealaltă, dar că conține mai puțin alcool și că e mai nutritivă. În schimb orz se poate folosi pentru îngrășarea animalelor, dacă se vor face astfel de fabrici de bere.

† Plugarii Aron Savonea din Alceș. Cu multă durere aducem la cunoștința cetitorilor noștri că unul dintre cei mai vechi abonați ai noștri, plugarii Aron Savonea din Alceș jud. Alba, a răposat în Domnu în vârstă de 64 ani, după o boală grea și îndelungată. A fost un credincios cetitor al nostru, care nici n'a rămas dator niciodată cu abonamentul. Fie că-i Dumnezeu partea cu dreptii!

Pentru ceice ne trimite bani. Il rugăm, cu toată insistența, pe toți abonații noștri cari ne trimite bani prin mandat postal, să binevoiască a scrie pe cuponul mandatului și numărul cu care le merge gazeta. Acest număr se găsește totdeauna în partea stângă a adresei. Celce nu o fac aceasta ne dau de lucru foarte mult până-l găsim și le putem introduce sumele a numele lor. Nu uitați deci a scrie pe cupon numărul sub care vă merge gazeta!

Din firăniile Ungurilor cetire

Un refugiat venit de curând din părțile Reghinului ne povestește că pe medicul Dr. Eugen Nicoară dela Reghin, președintele dispoziției-mantuui Reghin al „Astrei” și mare conducător al Românilor din acele părți, Ungurii l-au detemnitat din nou după ce abia scăpase din întințarea dela Ciuj înainte cu câteva săptămâni.

Iată cum s'au petrecut lucrurile:

Dr. Eugen Nicoară a ridicat un foarte frumos și mare spital la Reghin, pe care apoi l'a dăruit Consistorului ortodox dela Ciuj. Directorul spitalului de stat din Reghin, care era înțezat în acea frumoasă zidire, era chiar D. Sa. Iodată după preluarea Ardeșului robit, Ungurii l-au dat afară pe dl Nicoară, numind în locul D. Sa pe un anumit Dr. Medve.

Acesta s'a apucat și acum, înainte de Crăciun a desființat capela din spital, iară icoanele, ărbure și odăjdile s'au aruncat peste pântec în curtea din Dr. Nicoară, care, văzând această pangărire, l'a certat pe dl director Dr. Medve, numindu-l barbar.

Umarca a fost că părându-i și l'a calomniându-l iară polițai l'a detemnitat pe dl Dr. Nicoară. Iară astăzi zace închis, între rânfacători, în temnița poliției din Reghin, cărând lemne la Prișnărie.

Ceea ce este și mai interesant e, că soția dlui Dr. Nicoară este unghoronică get-beget, dela Budapesta, și încă reformată, iară dl Dr. Nicoară a făcut împrejurirea, cu pălânt de zid și de fier, a bisericii reformate din Reghin.

Iată cum știu răsplăti Ungurii faptele bune ale unui om de seamă, și câtă dragoste își dau Dumnezeu și de biserică are păgânul Dr. Medve.

Ocupașuni plugărești

Ne găsim în totul ternii. — Plugarii sunt liberi, abia fiind ocupați câteva ceasuri pe zi, cu îngrijitul vitelor, tăiatul lemnelor și cu cărățul bălegărelui.

Cei leneși și fără chibzotăală folosesc aceste vreme spre a bate în lung și lat ulțele, să înghită praful și fumul din cărciumi și să clevească despre alți.

Plugarii hernici, cu viață și cu dragoste de lumină și învățatură, după ce termină lucrările în gospodăriile lor, citesc cărți, reviste și ziare — Fac socoteală, calculând, ce-i mai folositor: să cultive, grâu, porumb ori certof, soia, trifoi, zarzavaturi ori altele. — E mai folositor să vândă porumbul cu kgr. ori să îngrășe porci, știind că din 35—4 kgr. porumb ori orz se formează 1 kgr. de carne ori grăsime. Calculând porumbul cu 7 lei, primește pe 4 kgr. 28 lei, în timp ce dacă îngrășă porci 52 lei. — Porci se vând la cântar cu 50—54 lei kgr., deci se câștigă un venit de 22 lei, plus gunoii produs.

Învățații români, cari au studiat plugăria în școli, gospodării bine conduse și în institute de cercetări agronomice, caută să împărtășească, din cunoștințele lor, și plugarilor, scriind cărți și articole agricole folositoare.

În tipografia ziarului „Universul” s'au publicat 100 de cărți despre lucrarea pământului, cultura zarzavaturilor, pomilor, vitei de vie, creșterea și hrănirea animalelor, stupărie și altele.

O carte costă 10 lei și se găsesc de vânzare la toate librăriile.

Societatea Inginerilor Agronomi a tipărit și anul acesta „Calendarul Plugarilor”, care are 230 de pagini și cuprinde articole din toate ramurile plugăriei și anume: Altolrea pomilor, căți reproducători trebuie să intrun sat, viermi de mătase stupărie, pregătirea zemei de stropit pomii și ville, și altele; fotografii multe, dintre cari 6 sunt din județul Târnava-mică, reprezentând gospodăria plugarului Ite Proștean din comuna Bolan, adăpatoarea de pe izlazul din Adămuș vacile lui Bucur Gligor din Blăjel, gospodăria lui Bonta Petru din Cisteleu Român.

Calendarul se poate cumpăra cu 48 de lei dela Camera Agricolă ori ocoalele agricole.

Ar fi minunat ca aceste cărți și alte multe să se găsească în casa fiecărui plugar, ori cel puțin în casele culturale comunale.

Plugăria este ocupație de multe feluri, care merge tot înainte. — În ultimul timp s'au descoperit și format plante și animale îmbunătățite, cari cresc și produc cu mult mai mult decât cele bătrânești. — Metodele de lucru s'au îmbunătățit — Prepararea zemei de stropit ville și pomii s'au schimbat. — Astfel, la prepararea zemei de stropit ville, până acum se recomanda ca apa de var să se toarne în zeama de piatră vânată: astăzi se recomandă întors. S'a constatat că dacă turnăm zeama de piatră vânată peste apa de var, zeama de stropit este mai bună și își păstrează puterea mai mult timp.

Toate aceste lucrări noi se pot citi și învăța în cărți.

Plugarii, nu uitați proverbul „ai carte, ai parte”. — Cetiți și încercați să folosiți cele învățate, deoarece numai în felul acesta veți ajunge la o situație mai bună și viață mai tihnită.

Inginer agronom, Victor Rusu—Blaj

Ce să facem cu găinile cari își mănăcă ouăle

Sunt unele găini pe cari nu le putem nici cum desvâța dela mănăcarea ouălor. Acestea, ori au învățat acest obicei rău dela alte găini, ori apoi le am învățat noi înșine dându-le gănoace de ouă nesdrobte, în cari au aflat și puțin albuș sau gălbenuș. După ce s'a constatat de către oameni cu carte că aceste găini nu se pot desvâța de acest obicei rău al lor, cel mai bun lucru e că le tăiem și astfel să ne scăpăm cel puțin de primejdia de a nu se învăța dela ele și altele.

Căștigați-vă stupi!

Că ce mare binefacere este mierea de stup pentru casa omului, am văzut-o cu toții mai ales în acest an, când e așa mare lipsă de zahăr. Celce au avut miere de stup, nici grije n'au avut în toamna și iarna aceasta, că coștii și chiar oamenii mari au avut cu ce se hrăni. În schimb celce n'au avut nici miere nici zahăr au dat o cât se poate de rău. Ce bine ar fi, dacă fiecare gospodar și ar avea stupii săi și s'ar ruga de Camera de Agricultură a județului, să le recomande sistemul cel mai bun de coșnițe, dându-le și sfatul, ce carte să citească, pentru ca să învețe a îngriji albinele. Știu gazde cari fac sute de mil de lei la an din mierea de stup.

Pentru ce văruim pomii

Cel mai mulți țărani sunt de părerea că pomii li văruim toamna pentru a ucide ouăle d'feritelor molii și viermi ce atacă peste vară pomii și poamele. De fapt însă s'a dovedit că ouăle acelor nu numai că nu se prăpădesc prin văruire, ci acel var încă le ține cald peste iarnă și le ferește de ger. Văruirea pomilor toamna se face de fapt, deoparte pentru apărarea de epuri și ca să fie frumoși și pe o formă, iar pe de alta pentru că s'a constatat că acest var li apără pe pomi de gerul iernelor grele, deși este atât de subțire.

Cum putem repara mănăcările prea sărate

Se întâmplă de fără știerea femeii, unele mănăcări, fie că se sară de două ori, fie că se bagă în ele mai multă sare decât se cuvine! În cazul acesta vărsăm în ele lapte îndulcit cu ceva zahăr, bine înțeles potrivit, și vom putea mânca bine mănăcarea.

GLUME

De ce l'a dus. Stătea și țigani odată cu un cal în târg. Niște cumpărători se apropiară și-l întrebă: — Trage calul la căruță, măi țigane?

— „Ba” — răspunse țiganul.

— Da în călărie mergo? — întrebă din nou cumpărătorii.

— „Ba” — răspunse iarăși țiganul.

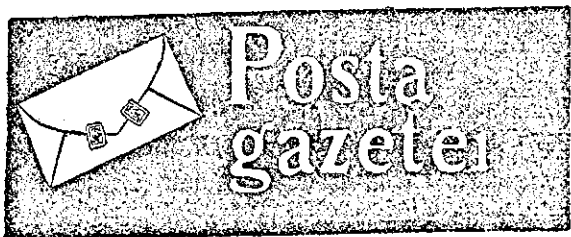
— Atunci de ce l'ai adus aici, măi țigane?

— „Hei — răspunse țiganul oftând din greu, — ca să mă vadă lumea cu cine îmi mănăncă cu zilele.”

Sgârșit, nu glumă. Se povestește că un sgârșit s'a dus odată la târg cu fiu-său. Acolo, ca la târg, au văzut fel de fel de minunății, între altele și niște călușei de lemn care se învărtteau roată.

— Tată, — se rugă băiatul — lasă-mă să mă învărt și eu!

Tatăl său dete din umeri și zise: „Lasă, dragul tatii nu te mai învărti! De ce vrei să te învărti pe bani? Se învărte el pământul și așa pe gratis.“

Sora Nicolae 267. Banii i-am primit și introdus la abonații noi. Vă mulțumim pentru interesul ce-l purtați acestei gazete. Calendare V'am trimite cu plăcere, dar nu mai avem nici un exemplar. Restul de bani i-am introdus tot la abonament, așa că astfel ați achitat și pe 1943 lei 50.

Petru Jercușan Nr. 2942. Mai aveți restanță pe 1940 lei 150.

Hancu Alexandru Nr. 7792. Banii i-am primit și Vă mulțumim pentru sprijinul dat gazetei. Suprasolvirea o primim cu aceeași dragoste cu care ne-ați trimis-o D-Voastre.

Parohia r.-unită Vălani-Beiuș. Banii trimiși i-am repartizat în felul următor: Lei 75 pe anul 1938, Lei 75 pe 1939 V'ați abonat în 15 Mai 1938, când nu s'a achitat nimica, așa că aveți restanță decând s'a abonat ziarul. Dacă aveți ceva dovezi că ați achitat, Vă rugăm să ne încunoștiți.

Ioan Modor Nr. 145. Calendare nu mai sunt, iar banii trimiși pentru calendar lei 20 s'au trecut la abon. pe anul 1941.

Groza I. Tăbăcaru Nr. 2555. Banii trimiși i-am primit și s'au repartizat în felul următor: lei 130 pe 1937, lei 150 pe 1938 și lei 20 pe 1939.

Andrei Pușcaș Nr. 21. Calendare nu sunt. Banii pentru calendar s'au trecut la abon. pe anul 1941.

Brutus Pașca Nr. 941. Sunteți achitat și pe anul 1942.

Zaharia Lungoci Nr. 186. Banii trimiși s'au repartizat pe anul următor: 1940 lei 100, 1941 lei 150, 1942 lei 150, 1943 Lei 50.

Oficiul Paroh. r.-unit Bucurdea Grănoasă. V'am scris între abonații gazetei noastre, celor recomandați de Sf. Voastră le-am trimis câte un număr de probă. Ei vom considera ca abonați, numai întrucât se vor conforma avizului trimis fiecăruia, de a ne trimite abonamentul înainte, ori întrucât Sf. Voastră garantează plățile abonamentului.

Pr. Pavel Simu, Uloara de Sus. Aveți toată dreptatea. Fosta noastră funcționară a uitat ca să introducă suma plătită de Sf. Voastră și în cartea de evidență a abonaților, după ce o introdusese în cartea de casă e altfel despre aceasta V'am încunoștințat și prin o carte postală.

Pr. Augustin Cioba, Sânșer. Vina, că nu Vă merg regulat gazetele, nu o purtăm noi. De aici, Vă rugăm să ne credeți, merg absolut regulat. Dar cineva le fură, nu știm unde, după ce pleacă dela Blaj. Am făcut reclamație la poștă.

Comisionarii noștri. Am anunțat și în rândul trecut că nu putem face nici o reducere nimănui la gazetă. Toată lumea plătește deci, începând cu 1 Ianuarie 1941, Lei 150 pentru gazetă și nu 100 cum au plătit până acuma, unde mergeau mai mult de 10 numere pe un nume. Asta pentru că să se știe.

Pr. Lupu, Copăceli. Lista lăsată aici nu o am putut descifra bine. V'am trimis 50 gazete pe numele Sf. Voastre. Binevoii, dacă e nevoie, a ne trimite numele ceteș scris al abonaților.

Pr. Liviu Dumitrescu, Sântimbru. Mulțumim pentru abonamentele trimise și constatăm cu bucurie că în parohia Sf. Voastre revine o gazetă tot la 31 suflete. Calendarele ni-s'au gătat din 23 Decembrie 1940.

Dlul Samoil Turdeșan, Alba Iulia. Vă amănăm bucuros cu abonamentul, că cunoaștem greutatea pensionarilor, în scumpetea aceasta mare. Dar Vă rugăm, să nu uitați nici de restanța ce o aveți și despre care ne-ați promis că ne-o veți achita când o să primiți diferența de pensie.

Pr. Dumitru Sălăgean, Copăcel. Vă mulțumim pentru cei 24 abonați din satul fieșertatului Mitropolit Vasile, dintre cari 6 abonați noi. Cei 2560 Lei trimiși prin dl. teolog Vasile Miclea i-am primit cu mulțumire și se vor chita și separat la vremea sa.

Pentru ceie ne-au cerut calendare. Am scris de trei ori deja la gazetă că nu mai avem calendare. Ca să răspundem fiecăruia, n'avem nici vreme, nici bani, că fiecare carte postală costează câte 4 lei, iar 50-60 200-240 lei.

Oficiul Paroh. Tohanul Vechiu. Banii i-am primit și s'au repartizat în felul următor: Lei 150 pe 1937, lei 150 pe 1938, lei 150 pe 1939 și lei 150 pe 1940. În total lei 600.

Achim Muntean 5518. Sunteți achitat pe anul 1939. Mai aveți restanță pe anul 1940 Lei 150.

Ioan Crișan 6425. Sunteți achitat pe anul 1939.

Mioc Adam 6136. Ne mirăm foarte mult de carta D.Voastră postală. Sunteți în rând cu abonamentul, plătiți și pe 1941 Lei 50. Prin urmare D. Voastră nu numai că nu sunteți rău plătitor, ci, dinpotrivă, foarte bun plătitor. Cuvintele noastre se referesc la abonații cari au sute și chiar peste 1000 Lei datorie la gazetă și, oricât i-am provocat, nu vreau să plătească. Despre aceștia am spus, spunem, și vom spune că au împânțat cuțitul până la plăsele în inima „Unirii Poporului“.

Pr. Francisc Cojocca, Buruenești. Începând cu ziua de 1 Ian. 1941 am fost siliți să sistăm orice reducere la abonament. Cauza este că noi n'am ridicat abonamentul, cu toată scumpetea cea mare, ci l-am lăsat tot cu 150 Lei. În schimb însă am fost siliți să sistăm orice reducere.

Pr. Ioan Țălnariu, Aiton. Suntem de acord întru toate cu părerile Sfinției Voastre. Mai bine abonați mai puțini, dar buni plătitori, decât mulți și răi. Vă mulțumim că garantați plata celor 25 abonați ai Sf. Voastre. Gazetele vor merge pe adresa fiecăruia. Abonamentele le vor plăti credincioșii cum vor putea, numai până la 31 Decembrie să fie achitate.

Chităm cu mulțumire următoarele sume primite:

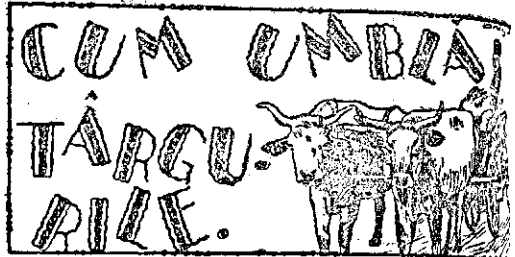
Lei 150: Coman I. 4728, Boroșan R. 7161, Popa Gh. A. 7090, Comșa A. 5530, Spineanu Gh. 60, Bitea Gh. 1046, Pipa I. 5944, F. Cojocariu 4110, Santslav V. 1576, Majotca N. 7070, Șeulean V. 6706, Oficiul paroh. Sântmărgărita, Bucioaca I. 7167, Sietcu Gh. 1806, Polagea N. 4480, Surorii Asumptioniste 6975, Popa A. 6868, Aibu P. 260, Deac Gh. 6103, Popa I. 5600, Anton D. Lucaci 5586, Suciu I. 5950, Vinolea P. 3829, Axente Gh. 7216, Crișan V. 7203, Chețianu V. 775, Stan I. 5264, Oct. Lupanu 126, Gădean N. 2514, Pantelimonescu M. 6671, Păltinean E. 4883, Barna S. 6460, Of. par. Dârloș, Pașca B. 941, Pop D. 6548, Dr. V. Fedor 597, Boieriu I. 133, Salon Gh. 2676.

Neagu I. 5884, Hopârtenu T. 2524, Petrescu P. 5978, Vintilă A. 5486, Dragoș A. 5570, Pârduț I. 1875, Dr. V. Petean 1928, David A. 1626, Vlasiu V. 7800, Gușan E. 7799, Noaghiu N. 1138, Ispas S. 6380, Miron A. 5092, Baciu A. 5867, Dur Z. 110, Vivirschi E. 6147, Man I. 192, Opreșca Gh. 5131, Parohia Vălani de Beiuș 6151, Florea A. 6126, Braica I. 5752, Crețu M. 2191, Herlo T. 2974, Radu E. 7791, Deac D. 2920, Mărginean A. 3746, Rusu A. 6742, Moldovan S. 7827 și 7828, Demcea I. 5949, Muntean A. 5518, Peptenar I. 6087, Stanciu V. 137, Lupea S. 8075, Morar V. 3713, Crișan S. 6425, Popa F. 6381, Chelaru I. 6444, Bercoman I. 5454, Vlas T. Lechința, Of. par. Șard, Lucaci A. 5586, V. Matei 124.

Alte sume: Neamț I. 2061 lei 220, Pop N. și Millea T. 3009 și 7162 lei 750, Comșa T. 7163-7166 lei 600, Bucur I. 5672 lei 400, Stoica V. 6760 lei 140, Pungea P. 7159 lei 75, Oprean I. 3592, 3820, 4891 și 5362 lei 1200, Preda M. 663 lei 300, Todericiu N. 2253 lei 300, Tășădan Gh. 4647 și 4649 lei 300, Dragomir I. 6191 lei 375, Tăbăcar D. 6943 lei 105, Popoviciu Șt. 1774 lei 200, Francu N. 7168-7171 lei 675, Of. par. Pădureni C. 239, 1659 și 6035 lei 1500, Masca I. 1332 lei 200, Vermeșan S. 5114 lei 450, Câmpean G. lei 325, Felea T. 5645 și 7202 lei 200, Pădurean I. 5101 lei 288, Hoza V. 7197-7201 lei 800, Ludușan I. 5629 lei 200, Șerb S. 3959 lei 247, Strava C. și N. 7808, 7809 lei 300, Anca N. 650 lei 400, Stoica I. 2879 lei 300, Pop V. 6464 lei 200, Parohia gr. cat. Gilad lei 300.

D. Alecsă 1133 lei 200, Bitmer M. 5699 lei 300, Soc. Cult. »Astra« 5674 lei 262, Cioba Aug. C. 269 lei 3100, V. Șirbu 4750 și C. 282 lei 2250, Z. Lungoci 186 lei 450, Onișor Gh. 7807 lei 40, Ban I. 7091 lei 40, Of. par. Băcia lei 300, Agru 5105 lei 138, Stăncel A. 2798 lei 250, Vârșluc S. 1293 lei 300, Of. par. Semlac lei 600, Pușcaș A. 21 Lei 235, Lăptăria Transilvania 7805 lei 75, Of. par. Cuștelnic C. 287 lei 450, I. Aldea 5214, 5671, 7472-7485 lei 2950, Feldiorean I. 7592-7594, 7597, 7599, 7600, 7602-7604, 7607, 7609 lei 650, Ranca A. 4011, 6370, 7507-7516 lei 900, Marcu P. 6186 lei 225, Sores N. 267, 7723, 7724 lei 500, Stan I. 6648 lei 300, Moldovan A. 6870 lei 75, Costea N. 1777 lei 500, Gaia I. 6179 lei 237, Popoviciu 7014 lei 53, Mănăst. sf. Maria 5254 lei 300, Todoran I. 7716-7721 lei 550, Indreica D. 6880 lei 300, Modor I. 145 lei 170, Groza I. 2555 lei 300, Par. rom. unită Galați 7804 lei 150, Jurcan A. 7103 lei 75, Brebenar V. 5061 lei 300, Of. par. Mărtinești 427, Of. par. Racovița 7062 lei 225, I. Goga 3054 și 6589 lei 310, Todea Gr. 6366 lei 250, Tătar I. 7781-7790, 5595, 5597 lei 1100, Motoc A. 7652-7657 lei 900, Pădurean Gh. C. 286 lei 1700, Sasu E. 35 și 6048 lei 340, Motoc I. 1353 lei 300, Păltinean E. 7795-7797 lei 450, Bălaș P. 7793 și 7794 lei 157.

Nistor I. 3178 lei 610, Hancu A. 7792 lei 1125, Voineag N. 6515 lei 75, Mărginean E. 1209 lei 300, Curat. bis. Lovrin lei 300, Spătaru N. 284 lei 300, Jercusan P. 2942 lei 300, Bis. gr. cat. Ighiu lei 300, Moldovan T. Valea-largă lei 40, S. Domșa 7800-7930 lei 635, Bratu Z. 7932-7941 lei 580, Stăncel 4-97, 8068, 8069 lei 300, Of. par. Tohanul Vechiu lei 300, Căpușan Aug. 8070-8072 lei 300, Gh. Ghirișan 509-138, Par. rom. unită Nădlac lei 600, Crișan V. 7951 lei 1100, Popp C. 664 lei 300, Dumitru I. 637-300, Banciu I. 8074 lei 75, Avram T. 1300 lei 200, Gh. 2750 lei 380, Baciu M. 313 lei 300, Niergherț 240 lei 292, N. Ticaciu C. 27 lei 200, I. Danciu 80807 lei 450, Mitru I. 6488 lei 300, Călbărian N. lei 225, Mesaroșiu I. 4910 lei 75, Docea Aug. 705-75, Dumitrescu L. 7871-7880, 7882-7889 lei 1330, Cojocca C. 205 și 5891 lei 690, Neamț F. 3766 lei 75, Căpușan Aug. 8079-8081 lei 225, Florea A. 808-75, Căpușan Aug. 8083 lei 75, Bologa Gh. C. 22-1200, Aldea T. C. 268 lei 800, Fărcașiu A. Tușca 600.

Prețurile produselor agricole și animale pe piața Blaj, în ziua de 18 Ianuarie 1941

Cereale: Grâu 1 kgr. 10 lei, Secară 1 kgr. - Orz 1 kgr. 7 lei 50 bani, Ovăs 1 kgr. 7 lei 10 bani, rumb 1 kgr. 6 lei 40 bani.

Leguminoase: Fasole 1 kgr. 18 lei, Linte 1 - lei, Bob 1 kgr. - lei, Soia 1 kgr. - lei.

Industriale: Floarea soarelui 1 kgr. 9 lei 50, In, sămânță 1 kgr. 17 lei, Căneapă, sâm. 1 kgr. 11

Allmentare: Cartoful 1 kgr. 5 lei, Ceapă 1 12 lei, Vază 1 kgr. 2 lei, Morcovi 1 kgr. 6 lei, Păjel 1 kgr. 8 lei.

Nutrefurii: Fân natural 1 kgr. 1 leu 60 bani, de lucernă 1 kgr. 2 lei, Fân de trifoi 1 kgr. 2 lei borccag 1 kgr. - lei.

Animale: Boi grași cl. I. 1 kgr. 30 lei, Boi cl. II. 1 kgr. 26 lei, Vacii cl. I 1 kgr. 28 lei, Vacii cl. II 1 kgr. 24 lei, Tauri cl. I 1 kgr. 24 lei, Bivolii cl. I 20 lei, Vițel cl. I bucata 3500 lei, Vițel cl. II bucata lei, Porci grași cl. I 1 kgr. 52 lei, Porci slabi 1 kgr. lei, Purcei 5 săptămâni bucata 400 lei, Purcei pe săptămâni bucata 600 lei, Oi cl. I bucata 700 lei, II bucata 400 lei, Miei - lei.

Păsări: Găini la rând bucata 100 lei, Gh. rând bucata 150 lei, Rațe la rând bucata 120 lei, rând bucata 50 lei.

Produse animale: Carne de vacă cl. I 1 kgr. lei, Carne vacă cl. II 1 kgr. 34 lei, Carne vițel 1 kgr. lei, Carne porc 1 kgr. 56 lei, Osănză crudă 1 kgr. Slănină crudă 1 kgr. 70 lei, Untură topită 1 kgr. Seu cl. I 1 kgr. 36 lei, Carne oaie 1 kgr. 32 lei, de miel 1 kgr. - lei, Piele crude de bou 1 kgr. Piele de vaci 1 kgr. 48 lei, Piele bivol 1 kgr. 40 lei, mânzat 1 kgr. 55 lei, Piele vițel 1 kgr. 60 lei, Piele 1 kgr. - lei, Piele de miel 1 kgr. - lei, Lapte de 1 kgr. 8 lei, Unt proaspăt 1 kgr. 180 lei, Brânză 1 kgr. 120 lei, Brânză vacă 1 kgr. 30 lei, Ouă de bucata 5 lei.

Regimentul 82 Infanterie. Serviciul Cazarmii

Publicație de licitație

Se aduce la cunoștința publică că în ziua de 28 Ianuarie 1941, orele 8, se va ține licitație publică în Garnizoana Dicioșanilor, localul fostei Prefecturi, camera Nr. 44, pentru executarea reparației acoperișului Cazarmii, valoarea sumei de Lei: 109.388.-.

Licitatia se va ține în conformință cu Legea Contabilității Publice.

Ofertanții vor aduce oferte închise. Către localul arătat mai sus, între orele 8-13.

Comandantul Regimentului

M. Ciobanu,

Colonel.

Nr. 36619 din 18 Ianuarie 1941.